

Per la força

Escrit per Tere Mollá Castell. La Independent
dimarts, 25 de febrer de 2020 23:10

OPINIÓ

Aquest matí escoltava a la ràdio els testimonis punyents de tres dones molt grans descriure com, la condició de dones, va ser decisiva en la forma de ser assassinades pel franquisme. A més de ser violades, de vegades en grup, eren torturades i assassinades.

Després del cop d'estat franquista, gairebé tota la població va patir les conseqüències de la dictadura, però els pitjors efectes els van patir les dones, tant en la forma de ser assassinades com les que van sobreviure a aquelles matances, perquè ja no van viure, van malviure tota la seva vida.

Jornades de treball interminables en els camps o servint en les cases dels que van recolzar el cop d'estat, sense una alimentació adequada, i en nombroses ocasions sent abusades pels senyors i senyorets de la casa o pels propietaris de les terres, sumaven noves formes de tortura per a aquelles dones.

L'assassí traïdor **Queipo de Llano** des dels micròfons de Ràdio Sevilla despertava els més baixos instints de les tropes franquistes animant-los a violar i a assassinar a les dones. Aquesta era una de les seves consignes.

Aquest terrible exemple de dones assassinades i violades pels soldats franquistes no és més que un exemple del que passa en qualsevol conflicte armat arreu de món. Que els cossos de les dones es converteixen en territoris que ocupar de qualsevol manera. A la força, però cal ocupar-los. Són botins de guerra i, al seu torn, territoris conquistats.

El patriarcat, en les seves múltiples maneres d'imposar les seves regles, impulsa la conquesta dels cossos de les dones com diferents formes de tortures. Els i les que ja tenim uns anys, recordem la guerra dels Balcans, amb l'assassí de **Milosevich** i la seva estratègia de neteja ètnica en la qual les dones eren violades sistemàticament per les tropes i segrestades perquè no poguessin avortar i, d'aquesta manera, arribar a danyar el seu ésser més profund.

En les guerres africanes com el genocidi de Rwanda o les guerres del Congo, les dones, de nou eren violades per així humiliar les tribus rivals i després eren abandonades, tot i saber que les seves famílies les rebutjarien precisament per haver estat violades.

O en el vell i enquistat conflicte entre Palestina i Israel, on ambdós Estats i els seus dirigents utilitzen el cos de les seves dones respectives com maquinària de reproducció massiva per combatre l'altre amb un índex de major població. I ja sabem com ho passen les dones palestines.

En totes les guerres que hi ha hagut a Amèrica central i del sud, han estat les dones, de nou les que han pagat els pitjors preus, tant si pertanyien a les guerrilles com si no ho feien. Sempre capturades, violades - i fins i tot assassinades- com a "premi" d'algunes batalles. Les dones mexicanes que segueixen pagant amb les seves vides la narcoguerra oberta des de fa anys. Les colombianes o les panamenyes, sense oblidar-me de les salvadorenques o les guatemalenques i, molt més recents les dones xilenes detingudes i violades per les anomenades "forces de l'ordre".

Per la força

Escrit per Tere Mollá Castell. La Independent
dimarts, 25 de febrer de 2020 23:10

Si, a la fi, som les dones i les nenes les que sortim més mal parades de totes les guerres, perquè en si mateix el concepte de guerra és un concepte patriarcal i, segurament, de virilitat mal entesa. El pitjor de les guerres no és sols el nombre de persones mortes que produeixen. Potser el pitjor és la quantitat de dones mortes en vida que deixa el conflicte.

I no va ser fins l'any 2000 quan l'ONU va aprovar una resolució històrica, la 1325, que podria dir-se que és el primer document legal del Consell de Seguretat que exigeix a les parts en conflicte que respectin els drets de les dones i donin suport la seva participació en les negociacions de pau i en la reconstrucció post-conflicte. Fins a aquest moment, ni una paraula al respecte. Com ciutadanes de segona o tercera categoria, fins i tot per l'ONU.

Des del feminisme queda molt per fer, molta pedagogia de desenvolupar perquè els drets de les dones i les nenes siguin respectats. Sobretot en els conflictes armats i en les situacions que d'ells es deriven. No podem oblidar mai que cap de noslatres està fora de perill de la barbàrie d'una guerra.

Seguirem fent pedagogia i recordant que en aquests conflictes armats qui en rep la pitjor part són les dones i les nenes. I encara que només sigui per això, militarem per a la pau justa i suradora, encara que cada dia sigui més difícil.